

NAD KAOTASID PEAAEGU KÕIK

Need viisteist lugu selles alajaotuses kirjeldavad alkoholismi kõige haletsusväärsemat külge.

Paljud proovisid kõike – haiglaid, erilisi ravi-meetodeid, sanatooriume, hullumajasid ja vanglaid. Miski ei toiminud. Üksildus, meeletu keha ja mõistuse agoonia – need olid tavalised. Enamik olid läbi elanud purustavaid kaotusi igal elurindel. Mõned püüdsid alkoholiga edasi elada. Teised soovisid surra.

Alkoholism ei säästa kedagi, ei rikkaid ega vaeseid, harituid ega kirjaoskamatuid. Nad kõik avastasid, et on suundumas samasse hävingusse ja paistsid olema võimetud seda peatama.

Nüüd, olles aastaid kained, räägivad nad oma ter-venemisest. Nad tõestavad peaaegu igaihe jaoks veen-valt, et mitte kunagi ei ole hilja proovida Anonüümseid Alkohoolikuid.